

Stk. 2. Må det antages, at skadelidte ville have været erhvervsaktiv også efter det fyldte 67. år, kan stk. 1 fraviges helt eller delvis.«
[Højere aldersgrænse for aftrapning af erstatning]

Af et *mindretal* (DF), tiltrådt af et *mindretal* (EL):

3) Efter nr. 14 indsættes som nyt nummer:

»01. § 26 affattes således:

»§ 26. Den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, skal betale den forurettede godtgørelse for tort.

Stk. 2. Medfører en retsstridig krænkelse, at den forurettede påføres varigt mén på 5 pct. eller derover eller tab af erhvervssevne på 15 pct. eller derover, har den forurettede krav på, at den for krænkelsen ansvarlige tillige betaler forurettede en godtgørelse for tort.

Stk. 3. Selv om der ikke ved en krænkelse er påført den forurettede varigt mén og erhvervsøvetab som anført i stk. 2, skal den for krænkelsen ansvarlige dog betale den forurettede en godtgørelse, såfremt krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret et særlig groft angreb mod en andens person eller frihed.

Stk. 4. Den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en anden, kan tilpligtes at betale den forurettede en godtgørelse, selv om krænkelsen ikke er omfattet af stk. 2 og 3, når den dog medfører en væsentlig forstyrrelse af den forurettedes stilling og forhold.

Stk. 5. Afgår den forurettede ved døden som følge af en retsstridig krænkelse, kan der tilkendes afdødes ægtefælle, samlever og børn godtgørelse for tort.

Stk. 6. Godtgørelsens størrelse fastsættes efter et skøn over krænkelsens grovhed, handlingens beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt.

Stk. 7. Ved fastsættelsen af godtgørelsen kan det tillægges vægt, at krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret en overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 23 eller 24.

Stk. 8. § 18, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse på godtgørelse efter stk. 1-7.««

[Udvidet adgang til godtgørelse for tort]

4) Nr. 15 og 16 udgår.

[Konsekvensrettelser]

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 4

5) *Stk. 1* affattes således:

»*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. juli 2002. Lovens § 1, nr. 15, og § 2, nr. 2-4, træder dog i kraft den 1. januar 2002. Ved ikrafttrædelsen den 1. juli 2002 reguleres erstatnings- og godtgørelsesbeløbene i overensstemmelse med § 1, nr. 11, pr. 1. januar 2002.«

[Fremrykket ikrafttræden for dele af loven]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1 og 2

Ændringsforslagene opretholder de nugældende bestemmelser i erstatningsansvarslovens § 4, stk. 2, og § 9 om aldersgrænser for aftrapning af erstatning ved tab af erhvervssevne og ved méngodtgørelse. Såfremt ændringsforslagene vedtages, vil forslagsstillerne til 3. behandling stille eventuelle yderligere ændringsforslag om konsekvensrettelser.

Til nr. 3 og 4

Efter gældende ret, dvs. Højesterets og landsretternes praksis, gives kun godtgørelse for tort til voldsofre, når et overgreb er sket under særdeles krænkende eller ydmygende omstændigheder for offeret.

Det medfører, at selv efter de groveste voldsforbrydelser kan offeret ikke regne med at få tilkendt godtgørelse for tort. Der skal foreligge flere timers krænkelse, f.eks. mishandling, for at godtgørelse tilkendes.

At mennesker kvæstes, f.eks. ved at der affyres skud mod dem, er efter praksis ikke tilstrækkeligt.

At en person spyttedes i øjet af en stiknarkoman, der truer med aids-smitte, således at den forurettede går i 6 måneders uvished om smitte, er heller ikke tilstrækkeligt til at få tilkendt tortgodtgørelse, uanset at den forurettede handler som led i sit arbejde.

Det skaber utryghed for personer i flere erhverv, f.eks. plejepersonale og politifolk.

Ændringsforslagene skal rette op på denne tilstand. Konkrete omstændigheder som varigt mén og tab af erhvervssevne, f.eks. efter vold,